

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra To verdener (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "To verdener", i Hjortø, Knud: *To verdener*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2008, s. 162. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_18-shoot-idm140047356887776.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: To verdener

Men samlivet med Helga bliver, som venteligt, også opslidende og fører ikke til nogen gensidig åndelig befrugtning; derimod begrænser de to stærke individualiteter mod deres vilje hinanden i deres behov for at sætte sig igennem. Forstandsmennesket Grandlev har ment, at det fuldkomne kærlighedsforhold må bero på 163fuldstændig gensidig forståelse, men erfarer, at der er ufremkommelige, uforklarlige områder i Helga, som er hendes enemærker. At han ikke varigt lader sig omskabe i hendes billede; at han altid vil ende med at sætte sig »tungt ned på sin tankes massive, firkantede granit« (s. 73), at hans sind altid vil være fattigere end hendes. At hans livsvarme ikke sidder i hjertet, men i hjernen, hvor den udmøntes i tanker, ikke i handling. Men at han, tænkeren, på den anden side også i utålelig grad føler sig underkendt af hende og hendes overbærende syn på hans intellektuelle virke — det er i hendes øjne let komisk. På grund af deres vidt forskellige tilgang til verden og fordi de begge to er originale, stærke personligheder, påfører de hinanden selvusikkerhed i stedet for styrke; han giver hende følelsen af at være uoplyst og uberegnelig, hun får ham til at se sig selv som fortænkt, som en nar i livet.